

[Boligministeren.]

august 1968 fra forsvarsministeriet til finansudvalget om tilslutning til at afhænde en del af Ny Tøjhus-grunden til hotelbyggeri. Finansudvalget tiltrådte ansøgningen. Efter at købstilbuddet imidlertid er bortfaldet, er et nyt tilbud fremkommet fra konsortiet, der nu har en ændret sammensætning. Der er på grundlag heraf opnået enighed mellem staten og konsortiet om indholdet af en slutseddel. Sagen vil herefter på ny blive forelagt finansudvalget.

Salgsforhandlingerne er fra statens — herunder boligministeriets — side ført med det udtrykkelige forbehold, at køberens anvendelse af grunden måtte være i overensstemmelse med kommunens byplanmæssige dispositioner for området. Det er klart tilkendegivet over for køberne, at Københavns kommune stod som byplanmyndighed, og at det var kommunen, der skulle tilvejebringe forslag til en byplanlægning af det pågældende område.

I det første, nu bortfaldne købstilbud blev der således givet køberne en frist på 4 måneder til forhandlinger om grundens udnyttelse med bygnings- og byplanmyndighederne og andre myndigheder af betydning for byggesagens gennemførelse. Denne frist blev senere forlænget flere gange.

Også den nye slutseddel tager forbehold med hensyn til de byplanmæssige forhold. Det er således anført i slutsedlen, at eventuelle ændringer i myndighedernes planer — det være sig dispositionsplan, byplan, vejplan eller andet — for arealet eller dets omgivelser er staten som sælger uvedkommende, uanset om sådanne ændringer gennemføres før eller efter konsortiets overtagelse af grunden.

Boligministeriet har ikke haft nogen anledning til at være betænkelig ved forsvarsministeriets ansøgning til finansudvalget. Bevillingsmyndighederne måtte have adgang til at tage stilling til, om staten overhovedet skulle afhænde arealet, også fordi denne stillingtagen ville indebære konsekvenser for udflytningen af militære etableringer i øvrigt. Det var ganske klart, at et byggeri på grunden måtte være i overensstemmelse med en nærmere byplanlægning af området, og det har man sikret ved de ovenfor omtalte forbehold i købeaftalerne.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget (nr. 2) findes i tillæg A sp. 153, fremsættelsen i tidenden sp. 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et folketingsudvalg for folketingsåret 1969-70 til at drøfte problemer og modtage information vedrørende narkotikamisbrug [af Langkilde m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. III) findes i tillæg A. sp. 643, fremsættelsen i tidenden sp. 136).

Forslaget sættes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Langkilde): Det udvalg, der i sidste folketingsamling behandlede forslagene til ændring af straffeloven og lov om euforiserende stoffer samt fortsatte arbejdet i hele folketingssamlingen med fortsat at holde kontakt med de problemer, der vedrører narkotikamisbrug, var enig om, at dette arbejde burde fortsættes i den folketingssamling, som nu er begyndt. Da der ikke er noget lovforslag, som kan give anledning til nedsættelse af udvalg, har man været enig om at stille forslag til beslutning om nedsættelse af et sådant udvalg. Udvalget skulle bl. a. tage nogle tråde op, som ikke helt blev færdige i forrige samling. Det drejer sig bl. a. om en henvendelse fra dr. med. Ole Rafaelsen samt kontaktudvalgets bemærkninger vedrørende de foranstaltninger, der skulle

[Langkilde.]

træffes. Derudover ville man fortsætte i denne folketingsssamling med at følge problemerne.

Jeg kan på alles vegne anbefale, at denne beslutning nyder fremme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketings beslutnings overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af myndighedsloven. (Myndighedsalderen).

(Lovforslaget (nr. 27) findes i tillæg A. sp. 625, fremsættelsen i tidenden sp. 135).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser med 21 års aldersgrænser.

(Lovforslaget (nr. 28) findes i tillæg A. sp. 603, fremsættelsen i tidenden sp. 135).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Poul Dalsager: Jeg kan meddele, at socialdemokratiet gerne ønsker at deltage i en drøftelse af disse to forslag, så meget mere som vi her har mulighed for at komme i overensstemmelse med de øvrige nordiske lande med hensyn til myndighedsalderen. De to forslag er jo næsten ordret genfremstillinger af forslag, som blev fremsat i sidste samling, og vi ønsker gerne i et udvalg at drøfte de enkelte bestemmelser, måske også nogle af de undtagelser, der er fra hovedreglen om nedsættelse af 21 års aldersgrænsen til 20 års aldersgrænsen. Der kan altså være visse ting, som vi ønsker at drøfte nærmere i udvalget.

Hanne Budtz: Også mit parti ser, på samme måde som i sidste samling, positivt på lovforslaget. Vi er enige i, at det vil være ønskeligt også på dette område at få nordisk retsenhed, og nu er 20 års alderen gennemført i de øvrige nordiske lande.

Vi drøftede jo dette problem i forrige samling, også i forbindelse med den nye ægteskabsalder på 20 år, og derfor synes jeg, at en af de interessante bestemmelser i dette lovforslag er noget så ejendommeligt som ikrafttrædelsesdatoen, fordi det vil være værdifuldt, om den nye myndighedsalder kan træde i kraft på samme dato som de ændringer, vi vedtog i ægteskabsloven og i myndighedsloven i øvrigt.

Der er også mange enkeltheder, vi gerne vil være med til at drøfte i følgelovforslaget, og det vil vi gerne se nærmere på i udvalget.

Kofoed: Det er jo ikke første gang, dette lovforslag om myndighedsalderen kommer til behandling i folketinget, idet det sidste år blev behandlet sammen med forslaget om valgrets alderen. De andre gange, lovforslaget har været til behandling, har der imidlertid været mindre politisk interesse om selve myndighedsloven; den politiske interesse har mest været kastet på valgretten. Dette illustreredes tydeligt sidste år, hvor det blev denne, der fik den altoverskyggende omtale. Det medførte jo en folkeafstemning, og den gav som bekendt venstre ret. Der var et stort flertal imod de 18 år, og vi havde derfor været langt bedre stillet, hvis man havde fulgt venstres forslag om nedsættelse til de 20 år.

Det er i dag — som det var dengang — venstres ønske at få en valgrets alder på 20 år, svarende til myndighedsalder og valgrets alder i de andre nordiske lande, og venstre håber derfor på, at de kommende forhandlinger mellem partierne kan føre til enighed om, hvordan man nu mest praktisk skal tilrettelægge arbejdet for at få gennemført de 20 år.

Spørgsmålet vedrørende myndighedsalderen har, som jeg har nævnt, ikke haft den samme opmærksomhed som valgrets alderen. Det er egentlig mærkeligt; især synes jeg, det er lidt skuffende, at ungdomsorganisationerne og ungdommen ikke interesserer sig stærkere for myndighedsalderen, end de har gjort, idet myndighedsalderen og